

Głos Apostołów

Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Oławie, pl. Zamkowy 16

1 maja 2011 r. Nr 60 (76)/11

Bł. Jan Paweł II

Temat tygodnia

„Święci, którzy w każdej epoce historii ukazywali światu blask światłości Bożej, są widzialnymi świadkami tajemniczej świętości Kościoła. (...) Aby zrozumieć głębię Kościoła, musicie spojrzeć na nich! Lecz nie tylko na tych świętych, którzy zostali kanonizowani, lecz także na wszystkich świętych ukrytych, anonimowych, którzy starali się żyć Ewangelią pośród zwykłych, codziennych obowiązków. To oni ukazują, czym jest Kościół w swej najgłębszej istocie, a jednocześnie chronią go przed miernością, kształtują od środka, pobudzają do tego, by był oblubienicą Chrystusa bez skazy i zmarszczki (por. Ef 5, 27)”

Jan Paweł II, Przemówienie do młodych z Lukki, 1989 r.

Kalendarium z życia bł. Jana Pawła II

- 18 maja 1920** – w Wadowicach przychodzi na świat Karol Józef Wojtyła, dwa dni później ochrzczony w kościele parafialnym
- 1 listopada 1946** – święcenia kapłańskie, dzień później Msza Święta prymicyjna
- 1946-1948** – studia w Rzymie
- 1948** – wikariusz w Niegowici
- 1949** – przeniesienie do parafii Świętego Floriana w Krakowie
- 28 września 1958** – konsekracja biskupia w katedrze wawelskiej
- 13 stycznia 1964** – arcybiskup metropolita krakowski
- 26 czerwca 1967** – kreowany kardynałem
- 16 października 1978** – wybór na papieża
- 22 października 1978** – inauguracja pontyfikatu „Otwórzcie drzwi Chrystusowi”
- 25 stycznia - 1 lutego 1979** – pielgrzymka Jana Pawła II do Meksyku
- 2-10 czerwca 1979** – I pielgrzymka Jana Pawła II do Polski
- 4 marca 1979** – pierwsza encyklika „Redemptor hominis”
- 13 maja 1981** – zamach na Ojca Świętego
- 16-23 czerwca 1983** – II pielgrzymka do Polski, Jan Paweł II odwiedza Wrocław
- 20 grudnia 1985** – inauguracja Światowych Dni Młodzieży
- 8-14 czerwca 1987** – III pielgrzymka do Polski
- 1-9 czerwca, 13-20 sierpnia 1991** – IV pielgrzymka do Polski
- 11 lutego 1993** – pierwszy Światowy Dzień Chorego
- 22 maja 1995** – V pielgrzymka do Polski
- 31 maja-10 czerwca 1997** – VI pielgrzymka do Polski, zamknięcie Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego we Wrocławiu
- 5-17 czerwca 1999** – VII pielgrzymka do Polski
- 30 kwietnia 2000** – kanonizacja s. Faustyny Kowalskiej i ustanowienie święta Miłosierdzia Bożego
- 16-19 sierpnia 2002** – ostatnia pielgrzymka Papieża do ojczyzny
- 17 kwietnia 2003** – ostatnia papieska encyklika „Ecclesia de Eucharistia”
- 14-15 sierpnia 2004** – podróż apostolska do Lourdes
- 2 kwietnia 2005** – śmierć w Pałacu Apostolskim na Watykanie
- 8 kwietnia** – pogrzeb i złożenie trumny z ciałem Papieża w Grotach Watykańskich
- 13 maja 2005** – rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego
- 19 grudnia 2009** – Benedykt XVI podpisał dekret o heroiczności cnót Sługi Bożego
- 1 maja 2011** – beatyfikacja na Watykanie przez Ojca Świętego Benedykta XVI

Jan Paweł II o świętości

Jan Paweł II emanował świętością, czyli pięknem swojego człowieczeństwa, bogactwem osobowości, dobrocią, mądrością i miłością. Jednym słowem promieniował Chrystusem, gdyż tylko On jest jedynym źródłem i sprawcą świętości człowieka. To sam Jezus Chrystus uobecnił swoją miłość w życiu, pasterskiej posłudze, cierpieniu i śmierci sługi Bożego Jana Pawła II. Patrząc na przykład życia Jana Pawła II, uświadamiamy sobie, że każdy człowiek jest powołany do wspólnoty życia z Bogiem, co więcej, do uczestniczenia w naturze Boga samego, do bycia świętym. Co mówił Jan Paweł II na temat świętości?

„Nie lękajcie się być świętymi nowego tysiąclecia!”
- Orędzie na XV światowy Dzień Młodzieży 2000 r.

„Nie należy mylnie pojmować tego ideału doskonałości jako swego rodzaju wizji życia nadzwyczajnego, dostępnego jedynie wybranym 'geniuszom' świętości. Drogi świętości są wielorakie i dostosowane do każdego powołania” - Novo millennio ineunte.

„Należy popierać uznanie heroiczności cnót zwłaszcza świętobliwych wiernych świeckich, którzy realizowali swe powołanie chrześcijańskie w małżeństwie. Żywiąc przeświadczenie, że w rzeczywistości nie brak owoców świętości również w tym stanie, czujemy potrzebę znalezienia odpowiednich sposobów, ażeby świętość ta była przez Kościół stwierdzana i stawiana za wzór dla innych chrześcijańskich małżonków” - Tertio millennio adveniente.

„Powołanie ludzi świeckich do świętości oznacza wezwanie do tego, by żyli oni wedle ducha, włączeni w rzeczywistość doczesną i poprzez uczestnictwo w działalności ziemskiej. Świętość nie polega na czynieniu rzeczy nadzwyczajnych, ale na nadzwyczajnym przeżywaniu codzienności w duchu miłości i służby innym. Są to dzieła miłosierdzia, działalność społeczna, uprawianie nauki i sztuki, a nawet polityki i sprawowania władzy” - Christifideles laici.

Za wstawiennictwem bł. Jana Pawła II. Już wkrótce będziemy się modlić do błogosławionego Jana Pawła II Wielkiego, by pomagał zmieniać nam świat – mówił kardynał Stanisław Dziwisz podczas Mszy Zmartwychwstania Pańskiego w katedrze na Wawelu. „Zdajemy sobie sprawę, jak wybitnym świadkiem Jezusa we współczesnym świecie stał się Jan Paweł II, cały czas rozbrzmiewają jego słowa, by cały świat otwart na oścież drzwi Chrystusowi” – powiedział metropolita krakowski. Zdaniem kard. Dziwisza, słowa Jana Pawła II nie przestają docierać do nas po jego śmierci. „Co więcej, wspiera je teraz jego osobiste świadectwo świętości.” „Ileż nadziei rodzi się w nas na myśl, że już wkrótce będziemy się modlić do błogosławionego Jana Pawła II Wielkiego, „by nam pomagał zdążać w tym samym co on kierunku, przemieniając nasz świat” – powiedział hierarcha.

Już powstają kościoły pod wezwaniem bł. Jana Pawła II. Niemal natychmiast po beatyfikacji Jana

Pawła II nowy błogosławiony zostanie patronem nowych kościołów i parafii. Pierwszą w Polsce nową świątynię i parafię pod jego wezwaniem będzie miał „Na Równi Szaflarskiej” Nowy Targ. Jest to pierwszy w Europie kościół wykorzystujący budownictwo energooszczędne – tzw. kościół pasywny. Kolejne nowe kościoły będą konsekrowane w maju, jeszcze inne dopiero są w budowie, ale już wiadomo, że w przyszłości otrzymają imię Papieża – Polaka. Natomiast tam, gdzie kościoły mają już swoich patronów, powstają ołtarze ku czci bł. Jana

Pawła II. Nowatorski kościół w Nowym Targu, który decyzyjną kard. Stanisława Dziwisza będzie miał za swojego patrona bł. Jana Pawła II, będzie hołdem Podhalan dla papieża – Polaka. Dekret metropolity krakowskiego o nadaniu kościołowi oraz parafii wezwania zostanie odczytany podczas dziękczynnej Mszy św., która rozpocznie się – jeszcze w dniu beatyfikacji, czyli w niedzielę 1 maja o godz. 15 na placu przed świątynią.

Z Watykanu

Ostatnia Msza w Grotach. 28 kwietnia po raz ostatni została odprawiona Msza św. przy grobie Jana Pawła II w Grotach Watykańskich. Eucharystii przewodniczył metropolita warszawski kardynał Kazimierz Nycz. Wzięli w niej udział liczni duchowni i wierni z Polski, przebywający w Wiecznym Mieście w oczekiwaniu na niedzielną beatyfikację. Eucharystię przy papieskim grobie koncelebrowali abp Zygmunt Zimowski, bp Józef Guzek oraz ks. Paweł Ptasznik, kierownik polskiej i słowiańskiej sekcji Sekretariatu Stanu. W homilii kard. Nycz skoncentrował się na tajemnicy zmartwychwstania i niezwykłego świadectwa świętości Jana Pawła II. „To w Janie Pawle II mamy szukać nie tylko orędownika, ale tego, kogo

powinniśmy naśladować” – przypomniał metropolita warszawski. Wzywał do odważnego pójścia śladami Jana Pawła II, aby tak jak on przemieniając otaczający świat i dawać świadectwo Bożemu Miłosierdziu.

Głos Apostołów
tytuł po beatyfikacji Karola i Józefa w Łodzi, 9. kwietnia 08

Redakcja:

Paweł Beyga, ks. Mariusz Szypa,
ks. Tomasz Filińowicz, Katarzyna
Gancarz, ks. Janusz Gorczyca,
ks. Sebastian Kowalski, Antoni Markiewicz, Arkadiusz
Januszkiewicz, Joanna Rajewska, Jolanta Szewczyk,
Alina Wilgosiewicz, Piotr Wróbel, Mikołaj Piotrowski
Nasz e-mail: Zapostolowie@wp.pl

Zobowiązujące wezwanie

Z ks. Stanisławem Bijakiem – proboszczem parafii pw. Miłosierdzia Bożego rozmawia Piotr Wróbel.

- Parafia Miłosierdzia Bożego została erygowana w 1988 roku. Kto zaproponował jej wezwanie?

Gdy w 1987 roku rozpoczynaliśmy budowę kościoła na osiedlu Sobieskiego, teren ten podlegał pod parafię śś. Piotra i Pawła. Ja zostałem ustanowiony rektorem Samodzielnego Ośrodka Duszpasterskiego na osiedlu Sobieskiego w Oławie. Do dzisiaj nie wiem, jaki status miała ta jednostka. Gdy pytałem wówczas o to bpa Rybaka, ten stwierdził, że status określi się później. I tak to pozostało. Pamiętamy, że ówczesna władza nie sprzyjała powstawaniu nowych parafii i kościołów, dlatego trzeba było szukać różnych forteli. Po jakimś czasie pobytu tutaj zaproponowałem władzom naszej archidiecezji dokonanie podziału parafii, gdyż niezręcznym wydawało mi się, że dwa kościoły znajdują się pod wspólną administracją dwóch księży. Przystano na to, ale pojawił się problem, jakie wezwanie nadać nowej parafii. Podano dwie propozycje: Miłosierdzia Bożego i jeszcze jedną, której dzisiaj już nie pamiętam. Warto zaznaczyć, że nasza parafia powstała przed ustanowieniem święta Miłosierdzia Bożego.

- Miało to miejsce w 1995 roku, gdy za prośbą polskich biskupów zgodę na nią wydała Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów. Trudno nie dopatrywać się w tym osobistego zaangażowania Jana Pawła II.

Tak, właśnie. Mielśmy więc wielkie względy u kard. Gulbinowicza. Trudno mi jednak sobie przypomnieć, kto wpadł na pomysł wezwania Miłosierdzia Bożego, ja czy ks. Rajmund Kujawa. W każdym razie przedstawił mi go ks. Kardynałowi i otrzymaliśmy zgodę. Dekret o erygowaniu parafii na osiedlu Sobieskiego, który stanowił o wyłączeniu części ulic z parafii śś. Piotra i Pawła i włączeniu ich do parafii Miłosierdzia Bożego, wydany został w 1988 r. Pierwszy odpust odbył się w 1989 roku. Nie było jeszcze kościoła, a uroczystości organizowaliśmy na dziedzińcu przed obecną plebanią.

- Czy były już wówczas w Polsce inne parafie pod tym wezwaniem?

Były już w kościołach obrazy Miłosierdzia Bożego, ale chyba jeszcze nie było kościoła pod tym wezwaniem.

- Wśród wielu działających w parafii grup jest wspólnota „Czciocieli Miłosierdzia Bożego”. Ilu liczy członków?

Nie można określić, ilu członków ma ta wspólnota, gdyż nie jest ona sformalizowana. Przez cały rok, w każdy piątek przed Mszą św. mamy nowennę do Miłosierdzia Bożego i to skupia czciocieli Bożego Miłosierdzia. Przychodzą wszyscy, którzy chcą i którzy mają taką duchową potrzebę.

- Ks. Ignacy Różycki po analizie Dzienniczka s. Faustyny podał pięć najważniejszych form kultu Miłosierdzia Bożego: kult obrazu, odmawianie koronki, ustanowienie święta Bożego Miłosierdzia, odprowadzanie nowenny i tzw. Godzina Miłosierdzia. Które z tych form kultu są obecne w waszej parafii?

Wszystkie z wyjątkiem Godziny Miłosierdzia Bożego, gdyż odprowadza się ją zawsze o godz. 15 (godzina podana przez s. Faustynę jako godzina śmierci Pana Jezusa – przyp. P.W.). Wówczas, gdy rozpoczynaliśmy kult Miłosierdzia Bożego, nasza parafia była „młoda”, tzn. większość naszych parafian była w wieku ludzi zawodowo czynnych i młodszych, a zatem o tej godzinie byli jeszcze w pracy lub w szkole. Również starszym członkom naszej wspólnoty parafialnej ta godzina stwarzała pewien problem. Myślę jednak, że z biegiem czasu i tę formę pobożności wprowadzimy. Muszą jedynie

znaleźć się ludzie, którzy będą się chcieli w to zaangażować.

- Ksiądz przyjął święcenia kapłańskie w 1970 roku. Czy wówczas w seminarium mówiło się o kulcie Miłosierdzia Bożego, czy dowiedział się Ksiądz o nim później?

Przeżyłszy już były, ale mało się wówczas o tym mówiło. Kościół był bardzo ostrożny wobec tego kultu. Ale on narastał i było społeczne oczekiwanie na jego rozpowszechnienie. Ja zainteresowałem się tym kultem w latach 80., a tak bardzo mocno wtedy, gdy nasza parafia przyjęła takie wezwanie.

- Jak Ksiądz uważa, czy formy pobożności związane z Miłosierdziem Bożym są „atrakcyjne” dla młodego pokolenia, czy jest to raczej pobożność dla ludzi starszych?

Naprawdę trudno osądzić, która z form pobożności przypadnie do serca młodym. Są obecni podczas nabożeństw majowych czy październikowych, choć wydawałoby się, że to odpowiada tylko starszym. Ale, oczywiście, są to raczej jednostki – inni wolą komputer.

Trudno oczekiwać, by włączyli się w Godzinę Miłosierdzia, bo są wówczas w szkole lub na uczelni. Ale młodzież jest naprawdę bardzo różna i potrafi zaskakiwać. Zauważyłem na przykład, że

młodzi ludzie bardzo chętnie odmawiają koronkę. Doświadczyłem tego podczas pielgrzymek do Częstochowy.

Pobożność związana z kultem Bożego Miłosierdzia nie jest zorientowana na masowość i wielu ma z nią problem. Pamiętam, jak kiedyś jeden z księży spowiadających w naszej parafii zadał penitentowi za pokutę odmówienie koronki. Po jakimś czasie zadzwonił do mnie zrozpaczony, że nie może odmówić pokuty, bo przegląda książeczkę do nabożeństwa i nie może w niej znaleźć owej modlitwy. „Niech mi Ksiądz napisze, jak to się odmawia” – prosił. To może brzmi zabawnie, ale jestem przekonany, że wielu naszych parafian jeszcze dzisiaj nie wie, jak się odmawia Koronkę do Bożego Miłosierdzia. Ale równie wielu pewnie potrafi ją odmówić lepiej niż ja...

- W prezbiterium kościoła po prawej i lewej stronie obrazu Jezusa Miłosiernego są dwa witraże przedstawiające Matkę Teresę i Brata Alberta. To chyba nie przypadek?

Obie postacie kojarzą się z dziełami miłosierdzia i są bardzo rozpoznawalne. Przyznam się, że to była moja inicjatywa, aby umieścić tam te witraże. Pierwotnie w tym miejscu nie planowaliśmy żadnych okien, bo miał tam być przeszklony dach, który rzucałby promienie słoneczne na ołtarz. Ale taki dach byłoby bardzo trudno czyścić i konserwować, dlatego odeszliśmy od tego pomysłu.

Były to pierwsze witraże w naszym kościele. Myślmy już o ich przerobieniu, gdyż nie pasują do pozostałych. Ale uwidocznione tam postacie oczywiście pozostaną! Mogę jeszcze zdradzić, że w prezbiterium planujemy umieścić dwa obrazy: bł. Jana Pawła II i bł. Faustyny Kowalskiej. Są już gotowe, więc niedługo pojawią się w kościele. Do tej pory nie było obrazu Jana Pawła II, gdyż uważam, że byłby to tylko portret, a nie obraz, a jestem sceptyczny wobec umieszczania portretów w kościele. Ale teraz, gdy nasz Papież będzie błogosławionym, umieścimy jego obraz.

- A witraż z Janem Pawłem II?...

Gdy go montowaliśmy w 2007 roku, myślałem, że zbiegnie się to z wyniesieniem Jana Pawła II na ołtarze, ale jak widać, za bardzo uwierzyłem w Jego „rychłą beatyfikację”. Na szczęście Papież ma już aureole, więc niczego nie trzeba będzie przerabiać.

Jest to jedna z najbardziej podstawowych i najbardziej oczywistych zasad, a jednak w praktyce czasem sprawia trudności. Odstępujący od tego prawidła na przestrzeni wieków wielokrotnie doprowadzili do powstania herezji albo innych – mniejszych lub większych – nieporozumień. Aby uniknąć takich sytuacji, warto przy lekturze Biblii pamiętać, że właściwe znaczenie danego tekstu może zostać wydobyte jedynie wówczas, gdy jest on czytany w takim duchu, w jakim został napisany. Mówiąc o kontekście gramatycznym, mamy na myśli znaczenie najbliższych zdań otaczających czytany fragment. Często wpływają one w sposób zasadniczy na interpretację tekstu. Kontekst

psychologiczny to wewnętrzne nastawienie autora.

Odstępując od książkowych definicji można powiedzieć, że „tekst bez kontekstu jest pretekstem”. Najlepszym tego przykładem są słowa Psalmu 14, w którym autor napisał: „Nie ma Boga”. I jeśli słowa te pozostawimy bez kontekstu, można będzie uznać Biblię za księgę, której przesłanie oscyluje wokół ateizmu. Jeśli natomiast spojrzymy jedną linijkę wcześniej, przeczytamy: „Rzekł głupi w sercu swoim: Nie ma Boga”.

Oto dlaczego tak ważne jest uwzględnienie kontekstu.

Jak smakuje miłość?

Odpowiedź na to pytanie znajduje się w dramacie Karola Wojtyły pt. „Przed sklepem jubilera”. Opisując historię trzech par, autor zdradza, jak rodzi się miłość, dlaczego czasem umiera i jak wiele zależy w tej materii od nas samych.

Pierwszymi bohaterami, którzy jawią się czytelnikowi, są młodziutcy studenci – Teresa i Andrzej. Ich spotkanie nie było przypadkiem – przepowiadały je różnorakie sygnały. W końcu, przed wystawą sklepu jubilera, Andrzej poprosił dziewczynę o rękę. Został przyjęty – choć nie bez obaw. Teresa rozumiała jednak, że jej niepokój zostanie zwyciężony przez miłość oraz, że to właśnie od miłości zależy przyszłość.

Niepokoje narzeczonych uśmierzył również Jubiler, u którego postanowili kupić obrączki. Powiedział on, iż za sprawą obrączek małżonkowie zrastają się w jedno. A czyż może być coś piękniejszego od poczucia jedności?

W akcie drugim pojawia się Anna – mężatka, która czuje się porzucona przez wiecznie nieobecnego Stefana. Wśród przypadkowo spotkanych ludzi szuka akceptacji, której nie znajduje w domu. Jest nawet gotowa wsiąść do samochodu nieznanego mężczyzny, zapraszającego ją na przejażdżkę luksusowym samochodem. Powstrzymuje się przed tym, lecz zrozpaczona obnaża duszę

przed zupełnie obcym człowiekiem. Dowiaduje się wówczas, że poza wszystkimi naszymi miłościami jest Miłość Absolutna, Doskonała, której na imię Bóg. To On połączył ją ze Stefanem...

Bohaterami aktu III są Monika i Krzysztof, dorosłe dzieci bohaterów scen wcześniejszych. Monika jest córką Anny i Stefana. Z domu wyniosła

smutny obraz małżeństwa, które prawie się rozpadło. Andrzej, ojciec Krzysztofa, zginął z kolei na froncie. Matka jednak była mu wierna. Był on zawsze obecny w ich domu, dlatego Krzysztof nie boi się wspólnej z Moniką przyszłości. Dokładnie nie wie, czego pragnie. Pragnie przede wszystkim obecności. Poza tym tłumaczy Monice, że miłość to nie są emocje, miłość to to, co zostaje, gdy emocje opadają. Miłość to czasem wspólne trwanie wbrew wszystkiemu...

Wiara Krzysztofa przełamuje opory dziewczyny. Ich ślub daje do myślenia rodzicom. W końcu i Stefan pojmuje, że miłość to nie jest przygoda, że ma smak całego człowieka...

Młodzież z Gimnazjum nr 1 przez kilka miesięcy kontemlowała dzieło Papieża, dyskutowała o możliwych jego interpretacjach i przesłaniu. W wyniku żywiołowych rozmów powstało przedstawienie, które pragniemy zaprezentować szerszej publiczności. Wszystkich, którzy zechcą je obejrzeć, zapraszamy w piątek, 6 maja o godz. 18.00 do Klubu Skrzydlatych w oławskim Ośrodku Kultury.

JS

Fot. Angelika Kępczyńska

"Jestem z Wami"

Autor: Maciej Zięba OP
Wydawnictwo m
331 stron, oprawa miękka

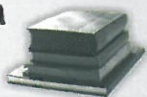
Trudno wybrać książkę z okazji beatyfikacji Ojca św. Jana Pawła II. Chciałoby się przecież przeczytać - i co najważniejsze - pojąć tak wiele z jego twórczości... Dlatego, aby oddać hołd wszystkim jego dziełom, proponuję dziś navigator po niemalże wszystkich pismach i przemówieniach Jana Pawła II.

Ojciec Maciej Zięba, opatrując papieskie teksty związłymi przedmowami, przedstawia w niniejszym kompendium poezje i dramaty, działalność naukową, pisma filozoficzne, teksty pastoralne, encykliki, adhortacje, listy apostolskie, katechezy, orędzie, przemówienia i homilie o wyjątkowej sile przesłania a także testament. Autor kompendium pisze „z obawą

Dobra książka

Agata Żyniewicz

i pokorą”, że w całej światowej, olbrzymiej literaturze poświęconej Janowi Pawłowi II, nie ma równie zuchwałego przedsięwzięcia próbującego streścić tak obszerną twórczość na trzystu zaledwie stronach, choć i tak niniejsze kompendium nie obejmuje całkowicie wszystkiego, co Jan Paweł II napisał lub powiedział. Ale nie streścić było przecież głównym celem O. Macieja Zięby. Łacińskie kompendium oznacza zarówno „krótszą drogę” jak i „prostą drogę”. Intencją autora było doprowadzenie czytelnika szybko i prosto do dzieł Jana Pawła II, a zatem czytamy, nie tylko o Janie Pawle II ale i jego dzieła, które są lustrem jego duszy i rozumu.

20 kwietnia

"Szukałem Was..." w Ogólniaku

Spektaklem poetycko-muzycznym „Szukałem Was...” przygotowanym w oparciu o rozmowy, które Jan Paweł II odbywał z polską młodzieżą, uczniowie i nauczyciele Liceum Ogólnokształcącego Nr I im. Jana III Sobieskiego uczcili szóstą rocznicę śmierci Papieża, a także duchowo przygotowali się na dzień Jego beatyfikacji.

Zgromadzona w auli Liceum młodzież słuchała słów Papieża, które kierował do młodych całego świata przez wszystkie lata pontyfikatu, znajdując odpowiedzi na zawsze aktualne pytania: Kim jestem? Co jest w życiu ważne? Co to znaczy kochać? Jak zachować się wobec zła? Czym jest odpowiedzialność?

Miedzy fragmentami homilii uczniowie recytowali wybrane wiersze Jana Pawła II: „Cierpienie”, „Miłość mi wszystko wyjaśniła...”, „Myśląc Ojczyzna”, „Tryptyk Rzymski. Źródło”, będące poetyckim uzupełnieniem refleksji Papieża o Życiu, Miłości, Przemijaniu, wreszcie STAWIANIU SIĘ CZŁOWIEKIEM, do czego niestrudzenie wszystkich wzywał, przypominając, że „Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest”.

Dzięki fragmentom filmu, ukazującym historię pontyfikatu KAROLA WOJTYŁY, raz jeszcze wybrzmiał apel Papieża do młodych: BĄDŹCIE PRZYSZŁOŚCIĄ ŚWIATA! NADZIEJĄ KOŚCIOŁA! MOJĄ NADZIEJĄ!

Przygotowany przez młodzież spektakl: „Szukałem Was...” to z jednej strony próba przywołania nauki Jana Pawła II, z drugiej zaś powtórzenie za Nim:

„A przecież nie cały umieram,
to co we mnie niezniszczalne trwa!

To co we mnie niezniszczalne,
teraz staje twarzą w twarz z Tym, który Jest!”

PW i KS

Ogłoszenia parafialne

Poradnia Rodzinna przy parafii śś. ap. Piotra i Pawła w Oławie

Przyjmuje w:

PONIEDZIAŁKI w godz. od 8.00 - 10.15

WTORKI w godz. od 16.00 - 19.45

SOBOTY w godz. od 15.00 - 19.30

Konieczna wcześniejsza rejestracja

drogą elektroniczną!!!

(www.petrus.olawa.pl)

Kancelaria parafialna

Od poniedziałku do piątku w godz. 9.30 - 11.00.

Po wieczornej Mszy św. - od poniedziałku do soboty.

W pilnych sprawach można kontaktować się telefonicznie, dzwoniąc pod numer tel: 783-596-323

W minionym tygodniu odeszli:

+ Czesława WOŁKOWSKA

+ Herinima BAGIŃSKA

+ Zygmunt JARZYCKI

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Archidiecezjalna Poradnia Adopcyjna Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy

Czynna jest w poniedziałki i środy

w godz. 16.00 - 19.00

oraz w czwartki w godz. 9.00 - 14.00.

Wrocław, ul. Katedralna 4/25

tel/fax: 071-327-11-03

Przypominamy, że w naszej parafii porządek Mszy Świętych jest następujący:

w niedziele:

7.00, 8.00, 10.00, 11.30, 13.00, 16.00, 18.00, 19.15

w dni powszednie: 7.00, 9.00, 18.00

W minionym tygodniu przez chrzest do wspólnoty Kościoła zostali przyjęci:

Jakub Franciszek ŁAGODZIŃSKI

Fabian Krystian DEKRET

Leszek Henryk KIRAGA

Karolina Blanka HINZE

Lena SPYRKA

Hubert KILAN

Lena Anna SZEFER

J 20, 19-31

Wiara czyni cuda!

Uczniowie mogą dotknąć Jezusa, a to oznacza, że wrócił On do swojego Ojca. Jezus daje również uczniom Ducha, co świadczy o tym, że już został otoczony chwałą przez Ojca. Wydarzenia te ukazują, że misja Jezusa została dopełniona. Dlatego teraz posyła On swoich uczniów, tak jak ojciec posłał Jego. Dana mi władza odpuszczania i nieodpuszczania grzechów nawiązuje do władzy Jezusa i jest znakiem, że uczniowie mają kontynuować jego misję. Tomasz doszedł do pełni wiary w bóstwo Jezusa przez bezpośrednie doświadczenie Jezusa Zmartwychwstałego. Jednak jego droga do wiary nie jest doskonała. Ideałem będzie dojście do pełnej wiary bez pośrednictwa znaków.

Dzisiejsza perykopa to formalne zakończenie Ewangelii, które przedstawia jej założenia i cel. Podstawowym założeniem było utrwalenia

Komentarz do Ewangelii na Niedzielę

Ks. Mariusz Szypa

historii Jezusa w formie pisanej, aby dzięki temu każdy mógł uwierzyć w Jezusa i uzyskać życie wieczne. Wiara w Jezusa jako Syna Bożego możliwa jest w każdym miejscu i czasie. Kościół będzie się rozwijać, ponieważ ma wiarygodny przekaz zapisany w Ewangelii. Jest to relacja o bezpośrednim doświadczeniu uczniów Jezusa, potwierdzona wiarą i świadectwem pozostałych członków wspólnoty. Wiara przekazywana w Kościele prowadzi do życia wiecznego. Podobnie jak przedwieczne Słowo daje życie światu, tak wspólnota wierzących niesie w sobie to samo światło życia i obdarza nim wszystkich, którzy się w nią włączają. Ewangelista nie podkreśla swojej indywidualnej roli. Występuje raczej jako reprezentant wspólnoty uczniów.